

ZKUSME SAMI SEBE

TEXT: JOACHIM J. BREITHAUP† 1732

HUDBA: MARTIN RINCKART 1636

361

Zku - sme sa - mi se - be, zda
a zda - li po - řá - dek spa -
pra - vou ví - ru má - me
se - ní do - bře zná - me;
neb bez té zná - mo - sti a bez ví - ry v Kri - sta
spa - se - ní ne - do - jde kře - sťan, je věc ji - stá.

2. Kristus dí: „Ne každý, / kdo říká: Pane, Pane! / do království mého / věčného se dostane; / ale ten, kdo činí / vůli Otce mého, / ten bude účasten / života věčného.“
3. Pravou víru sami / znovuzrození mají, / kteří se svévolných / hříchů vždy vystříhají; / ti vždycky účastni / jsou Boží milosti, / pokud zde trvají / v pravé pobožnosti.
4. Takové pak víry / toť je jisté znamení: / ochotné a stálé / vůle Boží plnění; / taková víra má / být s láskou spojena / a vždycky dobrými / skutky ozdobena.
5. Chceš-li, ó, hříšníče, / pravé víry dojíti, / musíš se v pokání / zas s Bohem svým spojit, / slovo Krista Pána / věrně milovati / a Duchu Božímu / neodporovati.
6. Ó, Bože jediný, / dárce dobrého všeho! / Dej nám všechněm víry / nabýti z slova svého; / dej, ať ji do smrti / stále zachováme, / a tak běh života / šťastně dokonáme.